

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 61/2023
20.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, чији је пуномоћник Јелена Босанац, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 709/22 од 30.03.2022. године, у седници одржаној 20.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 709/22 од 30.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 709/22 од 30.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3754/19 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништен анекс уговора о раду, заведен код туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, са седиштем у Београду, под ознаком 01 бр. .. од 17.09.2019. године, као незаконит. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове поступка у износу од 116.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 709/22 од 30.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужиља је поднела одговор на ревизију, са захтевом за накнаду трошкова састава одговора.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у споровима са истим чињеничним и правним основом, а код утврђења да је тужиља анексом уговора о раду распоређена са радног места помоћника директора сектора у ... на радно место службеника за вођење ... евиденције у првом степену, са образложењем да је ступањем на снагу Правилника о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији, систематизацији послова у Републичком фонду, укинута радно место тужиље – помоћника директора, за које радно место је Правилником о организацији и систематизацији туженог из 2019. године предвиђено четири извршилачка радна места, супротно одредбама члана 171. и 172. Закона о раду и Колективном уговору туженог из 2016. године и 2019. године.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 28.11.2019. године. Предмет спора је поништај анекса уговора о раду ради распоређивања тужиље на друго радно место.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду којим је измењена зарада тужиоца и исплата накнаде те зараде (у износу који је очигледно испод новчаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП), то ни ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били потребни тужиоцу за вођење ове парнице, те је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**